

[Margrete Auken]

så ville de heller ikke mere, så gik det i stå, og det er ikke kommet længere. Hvad er det for en afvikling, man snakker om?

Så tales der om, at sagen ligger i systemet. Nu vil jeg lige sige, at systemet jo ikke er lavet af Vorherre, og selv om ministeren er fra kristeligt folkeparti, bliver det nu altså ikke bedre af den grund. Det er et politisk, menneskeligt system, og vi ved, at det arbejder politisk. Direktøren for miljøstyrelsen, Jens Kampmann, var priselig klar i den udsendelse, der var om Sojakagen i fjernsynet, og han erkendte, at der er politik i denne sag. Vi erindrede også en gang, hvor miljøstyrelsen arbejdede umulig hurtigt. 20 minutter efter lukketid tog det at klare en sag, hvor virksomheden havde fået besked på at stoppe produktionen derude. På 20 minutter fik man sikret, at den kunne få lov at fortsætte.

Selvfølgelig er det her politisk, det ved vi udmærket, og derfor er vi også tvunget til at forholde os til sagen, sådan som den ser ud, og ikke gemme os bag, at nu ligger den i det nævn og i det nævn. Den har ligget mange steder i lang tid, og vi er nødt til at gribe ind, og det er det, vi prøver på at få gjort. Jeg mener, at det bliver meget uhyggeligt, hvis det skulle gå galt, især for os, når vi nu har behandlet sagen så grundigt, som vi har, og ved så meget om den, som vi gør.

Så har jeg et par bemærkninger til noget af det, der er sagt. Ministeren beklagede sig over, at vi ikke havde taget højde for spørgsmålet om erstatning og ekspropriation. Det er ikke vores opgave, hr. minister. Det er domstolenes. Vi har naturligvis undersøgt sagen, og det må være domstolene, der afgør det. Vi kunne godt skrive, at det ikke er ekspropriation, og så afgør de, at det er det og hvordan og hvorledes. Det skal vi ikke tage stilling til. Hvis ministeren er i tvivl, vil jeg henvise til f.eks. håndskriftsagen; der stod intet om ekspropriation i den lov. Det blev en ekspropriationssag, ganske vist uden erstatning, men alligevel. Altså blot til ministerens beroligelse: der er ikke noget galt i det, vi har gjort her, hvad det angår.

Jeg tror, at resten af, hvad ministeren sagde, har jeg forholdt mig til.

Så til hr. Løvig Simonsen. Når det kommer til stykket med al den miljøsnak, bliver det interessant, og det bliver især interessant, når man kommer til sine egne. Det er lettere at knalde landbruget, når man er socialde-

mokrat, end industrien. Jeg synes, det var flovt at få det på denne måde i forhold til de meget store ord, der har været brugt om det sidste. Vi glæder os stadig væk over, at vi har forbundsfæller i kampen for et bedre miljø dér, hvor landbruget er forurenede, men vi ville ønske, at man var villig til at tage diskussionen med sine egne om et punkt som det her.

Jeg synes, det var en klam oplevelse, og jeg synes ikke, at hr. Løvig Simonsen slap godt fra at snakke sort. Man kunne godt høre igennem den sorte snak, at der var intet bud på at gøre noget i denne sag. Man skulle ikke have fingrene i klemme over for Fællesorganisationen i København.

Jeg kan se en pointe – den vil jeg ikke luften her, den vil jeg luften privat bagefter – hvor jeg kan se noget fornuft i det, hr. Løvig Simonsen siger. Jeg vil blot sige, at jeg håber, at det bliver et enestående tilfælde af inkonsekvens i socialdemokratiets miljøpolitik. Jeg er ikke ganske sikker, men jeg håber det.

Jeg vil lige sige til hr. Løvig Simonsen, at når vi har sat åremål på, meget blidt, meget blidt, det er en lang proces, er det, fordi vi ikke vil være lige så meget til grin som flertallet i borgerrepræsentationen, der ikke sætter åremål på sådan noget og kommer i gang med afviklingsplaner.

Nu får vi så lovforslaget til udvalgsbehandling, og jeg håber, at vi dér kan få stillet nogle spørgsmål, også om miljøstyrelsens behandling af denne sag.

Jeg ved ikke, om hele folketinget er klar over, at miljøstyrelsen i sit første svar ganske grotesk fejlbergnede risikoen. Man snakkede om 1-2 timer, hvor det viste sig at være 10 minutter. De siger bagefter, at det ikke gjorde noget indtryk på dem, da de opdagede den brøler. Det siger noget om niveauet for miljøstyrelsens behandling af denne sag. Hvis det er inden for 10 minutter, vi opnår dødelige doser, gør det en forskel, og burde også gøre det i miljøstyrelsens vurdering. Jeg synes, det siger noget om, hvor inkompetent – eller politisk, der er frit valg – man har været i styrelsen, når man siger, at det ikke gjorde nogen forskel. Det er noget af det, jeg godt vil have boret i.

Jeg vil også godt, hvis vi kan undersøge en lille smule mulighederne for alternativ placering. Hvis vi skal have en klorproduktion i Danmark – det er muligt, at det kan være